

[Vivlia4U](#) και . . το μισό Vivlia4U διάβασε και σας προτείνει το μυθιστόρημα του ΧΑΡΟΥΚΙ ΜΟΥΡΑΚΑΜΙ «Ο άχρωμος Τσουκούρου Ταζάκι και τα χρόνια του προσκυνήματός του».

Κυκλοφορεί από τις [ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ - PSICHOGIOS PUBLICATIONS](#).

Τον Χαρούκι Μουρακάμι τον “γνώρισα” διαβάζοντας το μυθιστόρημα του «Νορβηγικό Δάσος», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Ένα μυθιστόρημα που με εξέπληξε ευχάριστα και πυροδότησε το αναγνωστικό μου ενδιαφέρον για τα υπόλοιπα μυθιστορήματα του Ιάπωνα συγγραφέα.

Συνέχισα διαβάζοντας το “magnum opus” όπως χαρακτηρίστηκε από πολλούς, λογοτεχνικό έργο του συγγραφέα, την τριλογία του “1Q84”, η οποία δεν μπορώ να πω ότι με ικανοποίησε ιδιαίτερα. Ίσως, λόγω κακού timing να την αδίκησα. Μελλοντικά, σίγουρα θα επιχειρήσω να τη διαβάσω ξανά.

Πρόσφατα όμως, διάβασα ένα από τα τελευταία μυθιστορήματα του Ιάπωνα συγγραφέα, τον Άχρωμο Τσουκούρου Ταζάκι και τα Χρόνια του προσκυνήματος του, μες στις σελίδες του οποίου, ξαναβρήκα όλους εκείνους τους λόγους, που με έκαναν να ξεχωρίσω και να αγαπήσω τον τρόπο γραφής του Μουρακάμι.

Ο Άχρωμος Τσουκούρου Ταζάκι κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός σε μετάφραση της κ. Μαρίας Αργυράκη, απευθείας από τα ιαπωνικά. Πρόκειται για ένα σχετικά μικρό μυθιστόρημα, αφού αποτελείται από 346 σελίδες, το οποίο διαβάζεται με μία ανάσα, παρά το γεγονός ότι δεν είναι ένα μυθιστόρημα που στηρίζεται στην πλοκή του και στην καταγιστική εξέλιξη της.

Ανοίγοντας το βιβλίο, ο αναγνώστης συναντά τον μεσήλικα σχεδόν Τσουκούρου Ταζάκι, ο οποίος κατοικεί στο Τόκιο και εργάζεται ως σχεδιαστής σταθμών τρένων, μία δουλειά που τον ικανοποιεί πλήρως, αφού από μικρός είχε μία ιδιαίτερη σχέση με τους σιδηροδρομικούς σταθμούς, τους οποίους λάτρευε να επισκέπτεται και να τους χαζεύει με τις ώρες.

Ο Τσουκούρου λοιπόν, έχει δομήσει μία ήρεμη, άνευρη σχεδόν καθημερινότητα, όπου μοιράζει τον χρόνο μεταξύ της δουλειάς, και κάποιων δραστηριοτήτων γυμναστικής, όπως η κολύμβηση και η ποδηλασία. Δεν έχει φίλους. Μερικές γυναίκες έχουν περάσει απ' τη ζωή του, αλλά παραμένει ακόμη εργένης.

Κάποια στιγμή θα γνωρίσει την Σάρα. Μία γυναίκα μερικά χρόνια μεγαλύτερη του, την οποία νιώθει να ερωτεύεται και θέλει να προχωρήσει μαζί της. Η Σάρα ωστόσο, θα επισημάνει στον Τσουκούρου ένα συναισθηματικό μπλοκάρισμα, που οφείλεται όπως όλα δείχνουν σε ένα ανοιχτό ψυχικό τραύμα, που στιγμάτισε ανεξίτηλα τον Τσουκούρου, στην ηλικία των 20 χρονών, όταν η “χρωματιστή” παρέα του, η σύνθεση της οποίας έγινε κατά τη διάρκεια της εφηβείας, του ανακοινώνει στα ξαφνικά και με τον πιο ψυχρό τρόπο πως θέλει να διακόψει κάθε επαφή μαζί του.

Η Σάρα θα δώσει το έναυσμα στον Τσουκούρου να ταξιδέψει πίσω στην γενέτειρα του, να συναντήσει μετά από χρόνια τους παιδικούς του φίλους, και φυσικά να βρει απαντήσεις σε όλα εκείνα τα ερωτήματα, που τον ταλαιπωρούσαν χρόνια αναφορικά με την ξαφνική αλλαγή στη συμπεριφορά και τη στάση τους. Παράλληλα, σε αυτό το ταξίδι στο παρελθόν, ο Τσουκούρο θα θυμηθεί και έναν νεαρό, τον Χάιντα, με τον οποίο συνδέθηκε φιλικά στα φοιτητικά του χρόνια.

Μέσα απ' αυτή την επιστροφή στο παρελθόν, θα έρθουν στο φως η έντονη σεξουαλική επιθυμία του Τσουκούρου και τα ερωτικά του όνειρα, με πρωταγωνίστριες τις δύο φίλες του, η υποψία της αμφισεξουαλικότητας, που διέπει τη σχέση του με τον Χάιντα, καθώς και η άλλη όψη της αλήθειας, που σχετίζεται με την απομάκρυνση των φίλων του απ' τη ζωή του.

Για άλλη μια φορά, ο Χαρούκι Μουρακάμι συνθέτει ένα αμιγώς κοινωνικό μυθιστόρημα, ενδοσκοπικού κυρίως χαρακτήρα, που είναι εμπνευσμένο από την ίδια τη ζωή. Ένα μυθιστόρημα ισορροπημένο, καθόλου υπερβολικό, που ρέει ευχάριστα και αρκετά γρήγορα θα έλεγα, παρότι η πλοκή του είναι υποτονική και στατική, με την έννοια ότι δεν υπάρχουν έντονες και καθοριστικές εξελίξεις, που να ανατρέπουν την πορεία που έχει ήδη λάβει η πλοκή του έργου. Τα βιβλία του Μουρακάμι άλλωστε δεν ανήκουν σε αυτή την κατηγορία των μυθιστορημάτων.

Με έντονα μελαγχολικό ύφος και γραφή στοχαστική και ταυτόχρονα απόλυτα εικονοπλαστική, ο Μουρακάμι για άλλη μία φορά μεταμορφώνει την πεζή καθημερινότητα σε κάτι άλλο, κάτι μαγικό, δίνοντας της μία ρευστή, παραμυθιακή αίσθηση. Ο αναπόδραστος θάνατος, η αναζήτηση της ταυτότητας, η εύρεση ενός σκοπού ζωής, φαίνεται να είναι κάποια από τα θέματα που απασχολούν τον Ιάπωνα συγγραφέα και σε αυτό το βιβλίο του.

Φυσικά, όπως και σε άλλα του βιβλία, έτσι και σε αυτό, η μουσική διαδραματίζει τον δικό της σημαντικό ρόλο, αφού όλο το βιβλίο είναι διαποτισμένο απ' τις νότες του κομματιού «Le mal du pays» του Λιστ, το οποίο δανείζεται ο συγγραφέας και για τον τίτλο του βιβλίου του, αφού το «Le mal du pays» σημαίνει “τα χρόνια του προσκυνήματος”.

Ολοκληρώνοντας, Ο ΑΧΡΩΜΟΣ ΤΣΟΥΚΟΥΡΟΥ ΤΑΖΑΚΙ και τα χρόνια του προσκυνήματος, μόνο άχρωμος, άσμος κι άρατος δεν είναι!